

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo TEU**ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 724 Semana do 3 ao 9 de abril de 2017

PARA UGT-GALICIA, URXE DERROGAR AS REFORMAS LABORAIS QUE SEGUEN FACENDO MOITO DANO, POÑER EN MARCHA UN PLAN DE CHOQUE POLO EMPREGO E ASEGURAR A PROTECCIÓN SOCIAL DAS PERSOAS EN DESEMPREGO

OS DATOS DE PARO EVIDENCIAN PRECARIIDADE TANTO NO EMPREGO COMO NO DESEMPREGO

A contratación indefinida non chega ao 10 por cento e hai case 11.000 beneficiarios menos de prestacións que hai un ano

Redacción.- Os datos do paro feitos públicos este martes polo Ministerio de Emprego evidencian que a precariedade segue a ser unha característica dominante tanto do emprego que hai en Galicia como para aquelas persoas que están en situación de desemprego. UGT-Galicia reitera que a recuperación non chega aos fogares galegos e que urxen medidas para paliar a lacra do desemprego pero tamén a do emprego precario e a carencia de coberturas sociais para aquelas persoas que máis o necesitan.

Concretando as cifras que ofreceu o martes o Ministerio, en Galicia o paro baixa no mes de marzo en 1.868 persoas, un 0,88 por cento, en relación ao mes anterior, quedando así a cifra total de desempregados en Galicia en 210.056 persoas. A baixa interanual foi de 21.741 parados menos, un 9,4 por cento menos. No Estado a caída no mes é moito máis acusada, dun 1,29 por cento e no ano do 9,58 por cento. Deste xeito, en marzo o número de persoas desempregadas rexistradas en todo o Estado foi de 3.702.317.

Ás mulleres cústalles máis coller o tren da recuperación

Por sexos, o paro entre os homes baixa nun 2,23 por cento (2.146 persoas) fronte á suba dun 0,24 por cento que se rexistra entre as mulleres, 278 mulleres en situación de desemprego máis no mes. En relación a hai un ano baixa en ambos casos, aínda que o descenso é máis significativo entre os homes, dun 11,93 por cento, fronte ao 7,2 por cento feminino. Evidénciase así que a recuperación non está chegando por igual a todos os sectores da sociedade e que ás mulleres estalles a custar máis subir a este tren de melloras. O que conduce tamén a un incremento da fenda entre ho-

mes e mulleres no mercado laboral en Galicia, de feito, o 55,2 por cento do desemprego nesta Comunidade ten rostro de muller.

Por idades, o paro entre os menores de 25 anos medra no mes nun 2,7 por cento, marcando unha tendencia contraria en relación co conxunto de idades. Aínda que en relación a hai un ano o desemprego baixa nun 15,52 por cento.

Por sectores de actividade, o paro medra tan só entre o colectivo de sen emprego anterior, nun 2,36 por cento. No primario redúcese nun 4,3 por cento; na construción, nun 3,76 por cento; na industria, nun 2,9 por cento; e nos servizos, un 0,23 por cento.

En relación a hai un ano, a baixada foi dun 10,2 por cento no sector primario; dun 12,5 por cento na industria; dun 18,9 por cento na construción; dun 7,13 por cento no sector servizos; e dun 8,18 por cento no colectivo de persoas sen emprego previo.

Os datos facilitados polo SEPE indican que a afiliación á Seguridade Social en Galicia sitúase en 959.133 cotizantes, 5.570 máis que en febreiro (0,58 por cento) e, de novo, un incremento menos acusado que no resto do Estado, onde a suba foi dun 0,91 por cento. No ano hai en Galicia 18.585 cotizantes, cun aumento do 1,98 por cento, menos acusado que no resto do Estado onde foi do 3,5 por cento.

O número de contratos rexistrados en marzo en Galicia medrou nun 24,12 por cento respecto a febreiro. A cifra total foi de 77.353 contratos. Medra nun 14,83 por cento en referencia a hai un ano. A proporción de contratos indefinidos sobre os temporais non chega aínda nin ao 10 por cento, quedando nun 9,88 por cento, unha porcentaxe que segue en mínimos e que evidencia a precariedade do mercado laboral galego.

En Galicia quedan fóra do sistema

[Continúa na páxina seguinte...](#)

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

[...vén da páxina anterior.](#)

de protección 110.00 persoas en situación de desemprego

En relación á cobertura por desemprego, dende UGT-Galicia denúnciase que o número de beneficiarios é de 102.834 persoas, o que supón unha taxa de cobertura dun 52,7 por cento, deixando fóra do sistema de protección a 110.000 persoas desempregadas. O ano comezou cunha nova caída, hai 10.863 beneficiarios menos de prestacións en febreiro de 2017 que no mesmo mes de 2016.

Neste contexto, UGT-Galicia denuncia que, a pesar da evolución anual marcada pola recuperación económica, marzo volve a evidenciar unha elevada dose de precariedade na contratación que leva á continua perda de calidade do emprego. A contratación indefinida non chega en Galicia aínda nin ao 10 por

cento.

E, ademais, a contratación indefinida tamén é cada vez máis precaria, ás veces camuflados os contratos como de apoio a emprendedores e con salarios cada día máis baixos.

Tamén se denuncia a precarización do desemprego cun descenso continuado das taxas de cobertura e a extensión do paro de longa duración, xunto coa emigración forzosa na busca dun futuro mellor.

Esta realidade debería obrigar á derogación das reformas laborais, que tanto dano están facendo, favorecendo empregos e salarios de escasa calidade e dereitos. Tamén urxe revisar os criterios de acceso a programas como o PAE que, ata a data, e a menos de 15 días da súa finalización, só deron cobertura a unha cuarta parte dos posibles beneficiarios.

A Xunta debe potenciar as políticas activas de emprego. O orzamento de 2017 para este fin segue a ser insuficiente e moi por debaixo do que existía antes da crise

A protección social debe garantirse mellorando a cobertura e reforzando as prestacións por desemprego. E, acompañando esta medida, é fundamental potenciar as políticas activas de emprego desde a Xunta, marcadas polos criterios de austeridade nestes anos e para as que nos orzamentos de 2017 destínanse 209 millóns de euros, cantidade moi afastada dos 378 millóns de euros do ano 2008, antes da crise.

Estas políticas non poden estar orientadas só ás bonificacións á contratación, hai que poñer en marcha medidas de creación de emprego con recursos adicionais para os servizos públicos de emprego que melloren a empregabilidade e a formación, e lograr así a inserción permanente dos desempregados.

UGT CRE QUE SERÁ NECESARIO PROSEGUIR COAS NEGOCIACIÓNS PARA CONSEGUIR UN ACORDO

Redacción.- UGT e CCOO consideran que a patronal debe trasladar á mesa de negociación a proposta de incremento salarial para poder valorala e constatar o cambio de posición que manifestaron ante os medios de comunicación.

UGT e CCOO toman nota da nova iniciativa de incremento salarial das organizacións empresariais que trasladaron aos medios de comunicación, pero advirten que a valorarán na súa totalidade na mesa de negociación, aínda que será necesario proseguir coas negociacións para conseguir un acordo que garanta o poder adquisitivo dos salarios. Consideran que a oferta da patronal supón unha mellora que non é difícil cando se parte de cero, o difícil para a patronal é compartir a necesidade de que a recuperación, que xa chegou ao excedente empresarial, trasládese agora sen ningún tipo de argucias aos salarios das traballadoras e traballadores.

Ambos sindicatos critican que as organizacións empresariais non seguisen o elemental protocolo que acompaña a calquera diálogo e negociación, remitindo aos seus interlocutores as propostas antes de presentalas aos medios de comunicación.

Destacan a importancia de que os salarios recuperen poder adquisitivo nunha economía que deixou atrás a re-

cesión pero non a crise, se é a calidade de vida das persoas a que está en xogo. Nun contexto de aumento xeneralizado do emprego precario, o papel dos salarios é decisivo. Non se debe unir a un contrato precario, un salario indigno, que non recupere parte da capacidade de compra que perdeu nestes anos de profunda crise económica.

Neste sentido, os sindicatos lembran que a mellor garantía para avanzar na recuperación do poder adquisitivo dos salarios é a xeneralización das cláusulas de revisión salarial, unha ferramenta que fai xustiza cando a evolución dos prezos supera a inflación prevista. Por suposto, tanto o incremento salarial como as cláusulas de revisión deberán axustarse á situación económica das empresas.

Doutra banda, UGT e CCOO advirten que na proposta patronal sobre a fun-

ción das mutuas hai unha idea que rexeitan de plano, a de invadir as competencias dos sistemas públicos de saúde que dependen das comunidades autónomas, no que afecta á capacidade das mutuas para dispensar as altas e baixas por enfermidade común. Derivar esta capacidade ás mutuas vén cuestionar a profesionalidade do persoal sanitario do sistema público, o que constitúe un feito intolerable. Esta é unha práctica perversa que devalúa a natureza xurídica dos sistemas públicos de saúde e pon en mans das mutuas competencias que non lles pertencen.

Finalmente, reiteran a súa vontade de aproveitar o cambio operado na actuación das organizacións empresariais a fin de relanzar o diálogo e aproveitar este tempo extra de negociación para ultimar o contido dun acordo que axude a mellorar o emprego e os salarios no noso país.

O PROXECTO DE LEI DE ORZAMENTOS XERAIS DO ESTADO 2017 NON ATENDE ÁS NECESIDADES DAS PERSOAS

Supón un novo axuste fiscal este ano de 1,2 puntos do PIB

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores considera que o Proxecto de Lei de Orzamentos Xerais do Estado 2017, presentado polo Goberno non atende as necesidades dos cidadáns, nin dos traballadores e traballadoras do noso país, dado que expoñen un gasto público minguado e menos investimento. Preven un freo tanto no crecemento do emprego como na caída da taxa de paro; fían a mellora da recadación e a rebaixa do déficit público ao aumento da inflación, pero non compensa ese aumento dos prezos nin nos salarios dos empregados públicos nin nas pensións. É dicir, empregados públicos, pensionistas e desempregados con subsidios serán os que acheguen recursos ás arcas públicas para que o Goberno cumpra cos seus compromisos con Bruxelas. Para UGT, os PXE 2017 deben apostar pola creación de emprego digno, a recuperación de salarios, dereitos, e servizos públicos, e con ese obxectivo trasladaremos as nosas propostas aos grupos parlamentarios.

O proxecto de lei de Orzamentos Xerais do Estado 2017 non atende as necesidades das persoas, nin afronta os seus problemas reais de desemprego, pobreza e desigualdade, e resulta incompatible co progreso social, a igualdade e a propia estabilidade macroeconómica, dado que se traducen nun gasto público minguado (con apenas un aumento do 1,7% en educación e do 2,3% en sanidade) e menos investimento (que cae un 3,3% en xeral e un 20,6% en infraestruturas).

Ademais, tal e como sinala a Comisión Europea no Informe España 2017, hoxe a nosa economía é máis débil e máis vulnerable ante shocks externos e vaivéns do ciclo económico internacional. E isto nun contexto de alto desemprego, paro de longa duración enquistado e alto nivel de desemprego xuvenil, e elevado nivel de endebedamento, aumenta aínda máis os riscos para a nosa economía real ante as incertezas económicas e políticas internacionais. Hoxe en España a actividade económica está caracterizada por menos industria, menos emprego e de peor calidade, e unha estrutura produtiva debilitada polas políticas de austeridade dos últimos anos, o que impide o crecemento e xusto.

Tal e como están deseñados, os PXE 2017 non só non favorecen o crecemento real da economía española, senón que o frean, pasando do 3,2% de 2016 ao 2,5% previsto para 2017, segundo o cadro macroeconómico que os acompaña, que prevé un fortalecemento do sector exterior (tanto importacións como exportacións), mentres se reduce a demanda interna e o consumo privado. Ade-

mais, preven un freo tanto no crecemento do emprego, que pasa do 2,9% en 2016 ao 2,5% en 2017, como na caída da taxa de paro, que pasa do 19,6% en 2016 ao 17,7% en 2017.

Doutra banda, os PXE 2017 fían a mellora da recadación e a rebaixa do déficit público ao aumento da inflación, pero non compensa ese aumento dos prezos nin nos salarios dos empregados públicos nin nas pensións. A previsión do Goberno é que os prezos aumenten un 1,5% en 2017 (segundo distintos analistas, a revisión é do 2,2%, e en xaneiro e febreiro deste ano o aumento foi do 3% e en marzo do 2,3%), de maneira que os empregados públicos perderán polo menos medio punto de poder de compra e os pensionistas 1,25 puntos en 2017. Isto no mellor dos casos. É dicir, de novo serán os empregados públicos, os pensionistas e os desempregados con subsidios os que acheguen recursos ás arcas públicas para que o Goberno cumpra cos seus compromisos con Bruxelas, compromisos nacionais para esixencias europeas que non fan senón dilapidar o benestar e os dereitos dos cidadáns e traballadores do noso país, e que supoñen un novo axuste fiscal este ano de 1,2 puntos de PIB, é dicir, uns 10.200 millóns de euros, para tratar de rebaixar o déficit público do 4,3 % do PIB en 2016 ao 3,1% en 2017.

Neste sentido, é especialmente grave que se manteña o déficit da Seguridade Social por sétimo ano consecutivo, que se reduza a dotación orzamentaria para o sistema de protección aos parados cando a cobertura da prestación por desemprego caeu desde o 71% en 2011 ata o 55% actual, ou que se recorten os investimentos en infraestruturas que poderían contribuir á modernización do sistema produtivo e ao crecemento.

Porque o seu compromiso debe ser coas persoas, para UGT a clave dos PXE 2017 debe ser a creación de emprego digno e a recuperación de salarios, dereitos e servizos públicos. Porque agora é o momento de apostar por unha posición fiscal expansiva e de re-

orientar os orzamentos nacionais a investimentos sociais clave, apostando polo crecemento inclusivo, a repartición dos beneficios da recuperación e a loita contra a desigualdade e a precariedade, e non por máis desregulación, novas desvalorizacións salariais e máis precariedade laboral.

Os ingresos tributarios previstos para 2017 supoñen un incrementado de case un 8% respecto ao ano anterior, obxectivo de dúbida consistencia, dado que no último ano aumentou un 1,6%, debido en parte ás rebaixas de impostos contraproducentes e electoralistas. Aínda así, descontando estas rebaixas, o aumento foi do 5,3%, case 3 puntos menos do previsto para este ano, nun escenario de menor crecemento e máis incerteza exterior. En resumo, que se non se cumpren estes obxectivos na recadación, o Goberno terá que aumentar impostos, recortar gastos ou incumplir os seus compromisos de déficit con Bruxelas. E UGT aposta pola mellora da recadación. Porque sen ingresos públicos suficientes non poderemos nin reducir o déficit de maneira estable, nin soste un estado de benestar robusto nin dispoñer de servizos públicos de calidade. España necesita recadar máis e facelo de maneira máis xusta, é dicir, repartindo os esforzos mellor, aumentando a progresividade global do sistema, de maneira que paguen máis os que máis teñen.

Trátase de deseñar unha política fiscal desde o consenso social e político que permita a España crecer de forma estable e sostida no tempo, que permita contribuír ao cambio de modelo produtivo que defende a Unión Xeral de Traballadores e que necesita o país. E, para iso, UGT propón levar a cabo unha reforma fiscal integral, que actúe sobre todas as figuras tributarias, que teña como eixo central o nivel de renda dos contribuíntes; acometer un plan de choque de loita contra a fraude fiscal e contra a economía mergullada; e un plan contra a elusión de impostos das grandes empresas. Só perseguindo a fraude fiscal poderían recadarse 80.000 millóns de euros.

O TRIBUNAL SUPERIOR DE XUSTIZA DE GALICIA CONFIRMA A IMPROCEDENCIA DO DESPIDO DUN TRABALLADOR DE TRAGSA, DEFENDIDO POR UGT

Redacción.- O Tribunal Superior de Xustiza de Galicia confirma a improcedencia do despedido dun traballador de TRAGSA, defendido polos servizos xurídicos de UGT Galicia, porque a empresa contratou a outros traballadores, antes, durante e despois de ser despedido por causas obxectivas.

Os servizos xurídicos de UGT-Galicia en Ourense veñen de ver confirmada polo alto Tribunal Galego a sentenza ditada polo Xulgado do Social nº 4 da capital na que se declaraba improcedente o despedido dun peón de TRAGSA porque contrariamente ao alegado pola empresa de que sobran os 12 traballadores da mesma ca-

tegoría que a empresa tiña contratados para Ourense, quedou probado que se contratara a outros seis traballadores para realizar tarefas na mesma zoa que podían ter sido feitas polos traballadores despedidos.

A sentenza ven a consolidar a doutrina que tamén estableceu a Sala IV do Tribunal Supremo na recente sentenza de 28.10.2016 na que se sinala que a contratación de novos traballadores para ocupar os mesmos postos de traballo que os despedidos supón a constatación da falla de razoabilidade do despedido.

De igual modo, a sentenza recoñécelle ao traballador o dereito a optar

entre a readmisión no seu posto de traballo e nas mesmas condicións de antes do despedido ou a cobrar a indemnización dado que o mesmo formara parte do Comité de empresa e tamén do Comité de seguridade e saúde polo sindicato UGT.

CONVOCADA FOLGA NO MATADOIRO DE AVES DO GRUPO SADA EN CASTRO DE RIBEIRAS DE LEA

Redacción.- Convocada folga o vindeiro martes e mércores no matadoiro de aves do grupo Sada en Castro de Ribeiros de Lea (Lugo) para denunciar como está a decorrer a negociación do convenio colectivo do sector, xa que a parte empresarial pretende a eliminación dos toques ás cooperativas de traballo asociado, que na práctica funcionan como subcontratas ou falsos autónomos.

Neste centro de traballo forman parte da cooperativa de traballo asociado un total de 129 operarios, cunhas condicións laborais que nada teñen que ver coas do resto dos operarios da plantilla. Fernando Teijeiro (FICA-Lugo) aclarou que “trátase dunha figura escravista que carece de calquera tipo de dereito”.

A flexibilidade deste grupo de traballadores en Castro é total, “non teñen contrato, son chamados cando a empresa quere, non teñen dereito a vacacións, non teñen dereito a IT e os salarios páganse en función dos quilos despezados”.

FICA aposta por incorporar esta figura laboral ao convenio do sector pero a patronal non só pretende mantela como está, senón que aínda pretende aumentar os toques e a presenza deste tipo de cooperativas nos matadoiros.

Este é un dos puntos máis conflictivos do convenio pero é que hai máis desacordos, como a conxelación da antigüidade, aumento da flexibilidade da xornada, perda de poder adquisitivo, entre outros.

Isto leva á convocatoria de folga nas 130 empresas do sector que operan en España e que están afectadas polo convenio de matadoiros de aves e coellos.

FESE DENUNCIA QUE O 10 POR CENTO DAS PRAZAS DE VIXIANTES NO CÁRCERE DE TEIXEIRO ESTÁN VACANTES

Redacción.- Os representantes de UGT no cárcere de Teixeiro denuncian a falta de persoal neste centro penitenciario e reclaman que se poñan enriba da mesa as medidas necesarias para solucionar esta situación.

Entre o persoal de vixilancia e observación están vacantes máis do 10 por cento das prazas, denuncia o Sindicato. Por elo, urxe cubrir estas vacantes de xeito estable xa.

O Sindicato tamén denuncia que as recentes lesións a funcionarios por parte de internos perigosos non son incidentes aillados. E feitos así poden repetirse se non se poñen os medios persoais e organizativos.

Pero é que, segundo denuncian, tamén están vacantes a metade dos postos de traballadores sociais e en servizos como cocina a porcentaxe de vacantes chega ao 70 por cento dos postos.

UGT ESIXE UNHA ORGANIZACIÓN MÍNIMA QUE ACHEGUE SENSATEZ AO REPARTO DE MATERIAS AFÍNS EN EDUCACIÓN

Redacción.- A organización das materias afíns, aquelas que se asignan a un profesor especializado noutra área por necesidades de complementar horarios e evitar a contratación por poucas horas de un segundo docente, preocupa á FeSP que denuncia a merma da calidade no ensino que implica a impartición de materias non propias e o estrés engadido que representa para os docentes preparar clases alleas á súa especialidade.

Por iso, a FeSP ven de rexistrar un escrito, avalado por 5.000 sinaturas de profesores galegos, dirixido á Mesa sec-

torial docente para propoñer á Administración a creación de comisións provinciais que en dúas reunións anuais revisen os perfís das prazas con materias afíns asociadas e traballen nun reparto coherente. Ten que haber unha regulación mínima que remate con perfís e asociacións in-

congruentes, alomenos, estruturado en dous grandes bloques, de ciencias ou letras.

OS TRABALLADORES DA SANIDADE PRIVADA DA PROVINCIA DE PONTEVEDRA MOBILÍZANSE POR UN CONVENIO DIGNO

Redacción.- Os traballadores da sanidade privada da provincia de Pontevedra iniciaron un calendario de mobilizacións esta semana para demandar un convenio digno para o sector.

Dende FeSP explican que, despois de oito reunións para negociar as condicións do Convenio de hospitalización e internamento da provincia de Pontevedra, a patronal continúa a facer unha oferta absolutamente insuficiente.

Propón un convenio a catro anos, comezando no 2017, dando por perdidos o 2014, 2015 e 2016. Cunha suba salarial do 0,5 por cento para o 2017, 2018, 2019 e 2020.

FeSP denuncia que a patronal non fai ningunha outra proposta de mellora social nin de

redución de xornada que permita compensar a perda real de poder adquisitivo, excepto a equiparación salarial de enfermeiros/as e fisioterapeutas en 4 anos.

FeSP, xunto cos outros sindicatos

presentes na negociación, rexeitan tanto a oferta como a actitude que está a manter a patronal. Por iso, decidiron abrir un calendario mobilizador que comezou o luns cunha concentración fronte ao Sinatorio Concheiro en Vigo.

SOLUCIONADO O CONFLITO DO REAL AERO CLUB DE VIGO

Redacción.- FeSMC informa que o conflito do Real Aero Club de Vigo ven de quedar resolto, tras un acordo asinado entre os comeneiros e a dirección do Real.

Co peche deste conflito, ademais de garantir a continuidade do Real Aero Club, garántese o mantemento dos 23 postos de traballo.

Por isto, foi polo que os traballadores viñeron pelexando nestes últimos meses, co apoio da FeSMC, protagonizando numerosas mobilizacións empuzadas en varios puntos da cidade de Vigo.

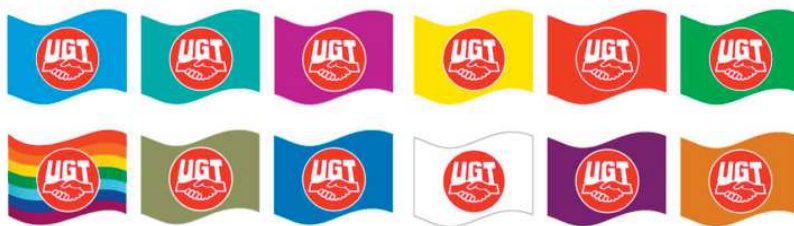
12 RAZÓN S PARA REIVINDICAR O ESTADO DE BENESTAR

Redacción.- UGT quiere abanderar mes a mes unha reivindicación sindical e social sobre aspectos esenciais do estado de benestar. Para iso, vai trasladar publicamente, a través da súa bandeira, e con cores, doce razóns para a reivindicación, a través de todos os seus medios de difusión.

Así, neste mes, no que se celebra o Día Internacional da Seguridade e Saúde no Traballo, reivindicaranse as políticas de prevención, visualizando a bandeira amarela nas nosas notas de prensa e previsións informativas, etc.

Maiο, o mes, no que se celebra o Primeiro de Maio, queresse reivindicar o respecto aos dereitos fundamentais e das políticas en defensa do público.

A causa ou razón de xuño alzará a voz polo medio ambiente, a agricultura, a gandería e o mundo rural.

Xullo, será o mes da pluralidade, da diversidade e da inclusión en todos os aspectos e visualizarase coa bandeira multicolor, como non podía ser doutra forma.

A razón de agosto é a mocidade, facendo fincapé nos seus problemas e as súas reivindicacións. Non hai que esquecer que o día 12 de agosto é o Día Internacional da Mocidade

Setembro será o mes da negociación colectiva, do delegado sindical.

A razón de outubro será o traballo decente, a de novembro a loita contra a violencia de xénero e decembro será o mes da solidariedade.

Outras reivindicacións foron no mes de xaneiro: a educación, a transparencia das políticas, a calidade e a responsabilidade da xustiza. A razón do mes de febreiro foi o desenvolvemento tecnolóxico e marzo foi o mes das políticas de igualdade.

RENOVACIÓN DO PAE CON DESACORDO NOS REQUISITOS ESTABLECIDOS POLO GOBERNO

Redacción.- Na reunión da Mesa de Diálogo Social sobre o Plan de Choque polo emprego que se celebrou esta semana, o Goberno presentou o proxecto de Real Decreto lei que prorroga e modifica parcialmente o Plan de Activación para o Emprego (PAE).

Neste sentido, UGT e CCOO expomos a necesidade de prorrogar o PAE pero consideramos carentes de xustificación as limitacións ao acceso á protección por desemprego establecidas polo Goberno. Entre os cambios propostos polas organizacións sindicais que o Goberno si aceptou, respecto do programa anterior, 1) a redución de 6 a 3 meses do prazo requirido para solicitar o acceso ao PAE, 2) que se poida solicitar desde o esgotamento de calquera prestación por desemprego, e 3) reducir de 12 a 9 meses o tempo de permanencia do solicitante como demandante de emprego. Todos eles posibilitan que o PAE amplíe a súa cobertura e permiten incrementar o número de persoas que poden beneficiarse do mesmo.

Con todo, tal e como manifestamos na reunión, o programa mantén restricións ao acceso inxustificables, das que a máis importante polos seus efectos é o requisito de ter cargas familiares, cuxa natureza nada ten que ver coa procura activa de emprego, o esgotamento de prestacións e a carencia de rendas, que son os únicos requisitos xustificables, e só pretende recortar as prestacións por desemprego aos parados que máis o necesitan. É, por outra banda, unha discriminación que

afecta sobre todo aos máis novos.

Ademais, outros requisitos establécense só para producir recortes no obxectivo de protección do Programa, como a obrigación de estar inscrito como demandante o 1 de abril de 2017, o que pecha o paso á protección dos desempregados futuros que esgoten as súas prestacións, creando unha protección "conxelada", e establecendo unha discriminación entre uns e outros desempregados en función só dunha data que resulta inaceptable.

Xunto a iso, tampouco se aceptou compatibilizar a axuda do PAE coas rendas mínimas e outros programas similares das comunidades autónomas ou que poidan volver ser beneficiarios quen xa o foron anteriormente e non volveron a atopar emprego.

A renovación do PAE é necesaria pero continuará deixando sen protección a miles de desempregados en situación de necesidade.

Para alcanzar os obxectivos cos que se convocou esta Mesa de Diálogo Social, reclamamos que unha vez despexada a aprobación inmediata da prórroga do PAE, abórdense os seguintes puntos a curto e medio prazo:

1- Continuar os traballos para o deseño e aprobación, dunha reforma dos actuais programas específicos de protección e activación para desempregados de longa duración (PREPARA, RAI e PAE).

2- Seguir avanzando na implementación dun programa de apoio ao emprego dos mozos, no que resulta relevante un desenvolvemento máis eficaz da Garantía Xuvenil Europea. En particular, a través da definición e aprobación urxente de novas medidas, para a activación a través do emprego e a formación dos mozos que nin estudan nin traballan, vinculando estas tamén a un verdadeiro desenvolvemento da formación dual. Destacar a importancia da participación dos interlocutores sociais na definición, desenvolvemento e avaliación destas medidas.

3- Contribuír, xunto ás CCAA, ao deseño e lanzamento do Cartón Social de acordo co acordado na conferencia de Presidentes o pasado 17 de febreiro, co obxectivo de mellorar a protección social dos desempregados.

4- Diseñar, xunto ás CCAA, a nova Estratexia de Activación para o emprego 2017-2020, revisando para iso as Políticas Activas de Emprego, así como, a nova Estratexia de Emprendemento e Emprego Novo.

5- Analizar o sistema actual de protección ao desemprego, co obxectivo de corrixir as insuficiencias do actual modelo de protección, á vez que se reordenan os distintos tipos de prestacións, subsidios e rendas asistenciais existentes a nivel estatal, autonómico e local, e fortalecendo a coordinación entre os servizos de emprego e os servizos sociais.

AS PREVISIÓNS DO BANCO DE ESPAÑA REAFIRMAN A NECESIDADE DE SUBIR OS SALARIOS

Redacción.- UGT reafirma a necesidade de subir os salarios no noso país, máis aínda tras as previsións macroeconómicas do Banco de España para 2017-2020. O Organismo sinala que o PIB crecerá este ano ao 2,8% por encima mesmo das previsións do Goberno, e isto débese trasladar aos salarios. Por iso, considera incoherente e vergoñoso que o Banco de España pida, a continuación, moderación salarial e que a alza do IPC non se traslade aos soldos dos traballadores. Para UGT, se a economía crece, os salarios deben facelo tamén. Incluído o SMI que, ao contrario do que argumenta o Organismo, este aumento debe servir para garantir o crecemento da economía e do emprego no noso país.

A Unión Xeral de Traballadores considera que as previsións macroeconómicas da economía española (2017-2020) que publicou esta semana o Banco de España reafirman a necesidade de subir os salarios no noso país.

O Organismo sinala que o PIB crecerá a bo ritmo en 2017 (2,8%), máis mesmo do que prevé o Goberno (2,5%). É dicir, se a economía vai ben, tanto empresas como traballadores deberían mellorar as súas rendas, aumentando así os impulsos ao crecemento, o emprego e o benestar das familias.

Con todo, para UGT é totalmente contradictorio que o Banco de España pida, a continuación, moderación salarial e que non se traslade a alza do IPC aos salarios. O que pide é que os traballadores tenten "subtraerse" da perda de poder adquisitivo que terán os seus salarios se non crecen como a inflación este ano; que asuman novas perdas de poder de compra, que se sumarían aos xa 5,4 puntos porcentuais que perderon de 2009 a 2016, e que no caso do 10% de traballadores con menores ingresos alcanza os 20 puntos porcentuais.

O Banco de España non debeu caer na conta de que os traballadores non poden abstraerse de pagar a luz, a auga, a calefacción ou a hipoteca todos os meses; ou que os seus salarios son o seu principal (e en moitos casos, a única) fonte de ingresos para chegar a fin de mes e sacar adiante ás súas familias. Dille

á clase traballadora (tamén ao 15% de ocupados que, a pesar de ter un emprego e un salario, atópase en situación de pobreza) que se resigna a non mellorar o seu nivel de vida. Para UGT, isto é algo vergoñoso e inasumible.

O sindicato sempre defendeu que os salarios deben evolucionar de acordo á produtividade das empresas, pero isto non significa que evolucionen por baixo dos prezos. Máis aínda en situación de expansión económica como a que recoñece o Banco de España.

Os salarios deben gañar poder adquisitivo de inmediato. O contrario significaría continuar co transvasamento de rendas que se produciu en España desde os traballadores ás empresas: de 2008 a 2016, as rendas dos asalariados caeron en 33.679 millóns de euros (un 6,1%), mentres que os excedentes empresariais aumentaron en 7.850 millóns de euros (1,7%).

Para UGT, os traballadores xa pagaron con fartura tanto o endebedamento das empresas (do que non foron responsables) como a repartición dos seus beneficios, moi cuantiosos mesmo durante a crise. Esta situación debe reequilibrarse desde este mesmo ano e, para iso, é imprescindible aumentar os salarios dos traballadores nunha cota superior á inflación media prevista polo Banco de España, o 2,2%.

Un SMI suficiente que garanta o crecemento da economía e o emprego

O Organismo tamén advirte que o aumento do Salario Mínimo Interprofesional (SMI) aprobado para este ano pode elevar de forma "significativa" a probabilidade de perder o traballo en determinados colectivos, como os mozos ou os de maior idade. Para UGT, resulta imprescindible aumentalo ata os 1.000 euros ao final da lexislatura, por razóns de xustiza social e eficiencia económica.

O noso país debe abandonar o modelo produtivo baseado en baixos custos laborais e malas condicións de traballo, e debe transitar cara a un que poña o acento nas ganancias de valor engadido, empregos estables e de calidade e salarios dignos. Iso pasa por subir o salario mínimo, que na actualidade é moi baixo, porque partindo de niveis tan baixos, é dúbido que a subida do salario mínimo teña efectos negativos sobre o emprego.

En todo caso, UGT vén reclamando a posta en marcha dun Plan de choque para o emprego, precisamente para facer posible a creación de emprego nos colectivos con peores dificultades de inserción (que son quen percibe en maior medida o salario mínimo) á vez que se lles garante un salario adecuado. Todo iso é posible coa posta en marcha das políticas activas de emprego adecuadas, que xeren os incentivos pertinentes para que os empresarios contraten a estes traballadores sen diminución da súa competitividade e garantindo condicións laborais de calidade. Un salario mínimo suficiente non é unha rémora para o crecemento, o emprego e a competitividade empresarial, senón moi ao contrario, unha garantía diso.

UGT AVOGA POR UN PACTO DE ESTADO PARA QUE A IGUALDADE NON ESTEA AO ALBUR DE NINGÚN GOBERNO

Redacción. - "É necesario un Pacto de Estado que garanta que a igualdade non estea ao albur de ningún Goberno" manifestou a vicesecretaria xeral de UGT, Cristina Antoñanzas, durante a súa intervención na xornada "10º Aniversario da Lei de Igualdade", organizada polo Grupo Parlamentario Socialista. Neste sentido, esixiu un compromiso firme do Goberno para desenvolver a Lei de Igualdade e os recursos económicos, técnicos e humanos necesarios.

Antoñanzas demandou a apertura da mesa de diálogo social para avaliar a lei (algo que establece a propia norma e nunca se fixo) e o desenvolvemento regulamentario dos plans de igualdade nas empresas. Manifestou que é urxente, ademais, "incrementar a vixilancia e control nas empresas, reforzando a Inspección de Traballo; e derogar a reforma laboral, para que a negociación colectiva volva ser un instrumento esencial na implementación da igualdade de trato e oportunidades entre mulleres e homes".

A vicesecretaria xeral de UGT diferenciou dúas etapas, os primeiros anos da lei, onde se avanzou en termos de igualdade, e a freada sufrida desde hai máis de 6 anos, polas políticas de recorte aplicadas polo Goberno do Partido Popular, baixo a escusa da crise, e a falta de compromiso de moitas empresas. "Tense desregulado o mercado laboral e desmantelado o Estado de Benestar. Os recortes en sanidade, educación, dependencia, etc., todos eles sectores de xacementos de emprego de mulleres, deixaron sen efectividade unha Lei, que podería significar un antes e un despois na consecución da igualdade entre mulleres e homes, no ámbito laboral e social"- dixo.

Os datos constatan que non se avanzou na igualdade no emprego. Así, desde 2012 comeza un descenso continuado da taxa de actividade das mulleres; a taxa de

emprego feminino está no 42,17%, por baixo da de hai 10 anos; a taxa de paro duplicouse desde 2006, situándose xa no 21,38%; e a brecha salarial, que se reduciu nos primeiros anos da lei, volveu a repuntar e situouse no 23,25% no ano 2014.

Doutra banda, a temporalidade aínda é máis alta entre as mulleres (26,40% fronte ao 25,74% dos homes), o traballo a tempo parcial continúa sendo maioritariamente feminino (72,17% de mulleres); e as prestacións por maternidade reducíronse, de forma alarmante, mentres as excedencias por coidado familiar (non retribuídas) incrementáronse enormemente, sendo precisamente as mulleres, en máis dun 90%, as que toman estas excedencias, cos consecuentes prexuízos nas súas carreiras profesionais e de cotización.

Plans de igualdade

Antoñanzas destacou que "nestes 10 anos foron moitas as dificultades para negociar os plans de igualdade, implementalos e avalialos, posto que ao non aprobarse un regulamento que os desenvolvese, establececese obrigacións de contidos mínimos, criterios para a súa negociación, e prazos para a súa implementación nas empresas, a forma en que se desenvolveron estes procedementos foi irregular, escasa e moi desigual".

Ademais, a lei só obriga a aquelas empresas de máis de 250 traballadores e tra-

balladoras, e a gran maioría do noso tecido empresarial está por baixo desta cifra, polo que UGT demanda un cambio para que sexa obrigatorio para empresas con menos traballadores.

Con todo, segundo o Ministerio de Emprego e Seguridade Social, en febreiro de 2017, había no noso país 4.312 empresas de 250 traballadores e máis, inscritas na Seguridade Social, que ocupan a un total de 2.218.246 mulleres, e 2.279.108 homes. E, actualmente, só aparecen no Rexistro de Convenios e Acordos Colectivos de ámbito estatal apenas 167 acordos sobre plans de igualdade.

Por outra banda, segundo datos do noso sindicato ata hoxe negociáronse e asináronse ao redor dos 350 plans de igualdade. Así, despois de 10 anos "unha porcentaxe moi baixa de empresas cumpriron co deber de negociar un plan de igualdade".

Hai que resaltar, ademais, o feito de que segundo di a Lei, en caso de desacordo entre as organizacións sindicais e empresariais, impera a vontade empresarial. Neste sentido, moi poucos plans de igualdade foron acordados.

O GOBERNO AUMENTA UN RIDÍCULO 1% O IPREM PARA 2017

Redacción. - A Unión Xeral de Traballadores considera moi insuficiente a subida do 1% do Indicador Público de Rendos de Efectos Múltiples (IPREM) anunciado polo Goberno para 2017 no proxecto de Orzamentos Xerais do Estado (PXE).

Este indicador foi creado en 2004 para determinar a contía de certas prestacións e para acceder a determinados

servizos públicos, prestacións ou beneficios para os que ata entón utilizábase o Salario Mínimo Interprofesional (SMI).

Foi froito do diálogo social e a lei di que antes de que se aprobe cada ano o Goberno debe consultar ás organizacións empresariais e sindicais máis representativas. Neste sentido, UGT denuncia que este paso non se deu e tívose que decatar polos medios de comunica-

ción da decisión do Executivo a este respecto. Un novo palo ao diálogo social.

Ademais, este aumento do 1% supón practicamente unha nova conxelación. Desde o 2004, o IPREM só subiu pouco máis de 70 euros, xa que pasou de 460,50 euros aos 532,51 euros aos mes actuais, que se manteñen desde o ano 2010, algo inaceptable nun período de crise.

A XUSTIZA SOCIAL PASA POR ERRADICAR A EVASIÓN FISCAL

Redacción.- Unha delegación de UGT, encabezada polo secretario xeral, Pepe Álvarez, participou na multitudinaria concentración #FueraParaísos Fiscales, que se celebrou este luns na Praza de Callao de Madrid.

Álvarez afirmou que loitar contra “a evasión fiscal é un dos elementos máis importantes para conseguir a xustiza social”. “Hai que acabar cos paraísos fiscais”- dixo- e con aqueles que sacan o diñeiro para non pagar impostos, porque eles son os culpables de non ter un sistema de educación, un sistema de saúde, servizos sociais, etc.

Para Álvarez, “o século XXI, con toda seguridade, será o século da loita contra os paraísos fiscais”.

Esta concentración foi un dos tantos actos que se celebrou o 3 de abril, con motivo do Día contra os Paraísos Fiscais, unha data declarada polo Foro Social Mundial e que coincide co aniversario da publicación, por parte de International Consortium of Investigative Journalist, dos chamados “Papeis de Panamá”.

UGT, que forma parte da Plataforma Xustiza Fiscal, denunciou a morneza

política que permite que aínda existan paraísos fiscais e lembrou a necesidade de extremar a vixilancia tributaria sobre as grandes corporacións e fortunas, moitas das cales utilizan artificios fiscais para eludir o pago de impostos. Nun comunicado sinalaba que, segundo estimacións do propio Parlamento Europeo, a UE perde anualmente ao redor de 70 billóns de euros en ingresos fiscais debido ás prácticas de evasión fiscal, o que representa algo máis do 16% do investimento público da Unión. Unha cifra á que, se se lle suma a elusión fiscal, permitiría financiar políticas sociais moi necesarias.

UGT ESIXE QUE SE LEXISLE PARA CLARIFICAR O MECANISMO PARA DECLARAR AS HORAS EXTRAORDINARIAS NAS EMPRESAS

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores esixe a modificación urxente do artigo 35 do Estatuto dos Traballadores (ET) en materia de xornada laboral para que os traballadores e as traballadoras teñan xustificación real da xornada e das horas extraordinarias que realizan nas súas empresas, en liña co argumentado polo Tribunal Supremo na sentenza coñecida esta semana e que, revocando outra anterior da Audiencia Nacional, interpreta que a lexislación actual non o clarifica.

A reforma laboral facilitou o aumento das horas extras non declaradas

UGT considera que a reforma laboral facilitou a explotación laboral e o aumento das horas extras non declaradas, que só no período entre 2010 e 2015, supuxo unha perda de 12.500 millóns de euros en salario para os traballadores e traballadoras e de 3.500 millóns de euros en cotizacións á Seguridade Social por horas non pagas.

A sentenza ditada pola sala IV do Tribunal Supremo recoñece textualmente que “conviría unha reforma lexislativa que clarificase a obrigación de levar un rexistro horario e facilitase ao traballador a proba da realización de horas extraordinarias”, porque interpreta -en contra do ditado con anterioridade pola Audiencia Nacional, que actualmente non existe a obrigación por parte das em-

presas de levar un rexistro da xornada laboral diaria do persoal dunha empresa (neste caso Bankia).

O sindicato considera que é imprescindible clarificar esta situación, en liña co que establece o Tribunal, e non deixalo suxeito a diferentes interpretacións da norma, máxime cando a reforma laboral está a facilitar a explotación laboral e a realización de horas extraordinarias non declaradas nin pagas.

Segundo o último informe realizado por UGT, entre 2010 a 2015 o número de horas extra pagas reducíronse un 13,8% e as horas extra non pagas creceron nun 33,5% (797 millóns de horas extra non pagas neste período). Esta última circunstancia furtou aos traballadores e traballadoras duns salarios que lexitimamente deberían percibir que sumarían máis de 12.500 millóns de

euros nese período, o que tamén minguou as arcas da Seguridade Social nuns 3.500 millóns de euros en forma de cotizacións non pagas.

O mercado laboral obriga a aceptar condicións cada vez máis desfavorables para o traballador

Debido á situación do noso mercado laboral, os traballadores vense obrigados en moitas ocasións para aceptar condicións laborais cada vez máis desfavorables polo medo a non saír da situación de desemprego ou a caer nela.

Ademais, a reforma deu máis poder aos empresarios desequilibrando a realización de forzas na negociación colectiva e en moitas ocasións tras unha xornada a tempo parcial poden esconderse xornadas non declaradas a tempo completo.

O GOBERNO QUERE RECORTAR O SISTEMA DE PENSÍONS PARA CONVERTERNOS NUNHA SOCIEDADE DE POBRES

Redacción.- A secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mari Carmen Barrera, afirmou que "o modelo de sociedade que está a perpetrar o Goberno é o dunha cidadanía sen dereitos. Decidiron asaltar o último alicerce do Estado de Benestar que quedaba en pé, as pensións, para converternos nunha sociedade de pobres".

Mari Carmen Barrera sinalou que "non hai motivos económicos ou demográficos para o recorte que fixo o Executivo ás nosas pensións, senón puramente ideolóxicos. Estaba todo calculado para privatizar o sistema".

"Temos que levantarnos e loitar polas nosas pensións", considerou. "Non quen que alcemos a voz por non perder a miseria que nos deixan. Pero cada día que pasa é un pulso aos pensionistas. Xa non teñen a escusa da crise ou do déficit. Se crecemos ao 3%, as pensións non se poden revalorizar só un 0,25%. É o único país de Europa onde se recortan as pensións nun contexto económico como este".

Neste sentido, manifestou a necesidade de "desenmascarar as mentiras" deste Goberno. "Dinnos que as pensións son insustentables porque España é o país no que máis se envellece do mundo. É mentira, porque en Dinamarca envellescense ata tres veces máis que en España; dicir que España é o país que máis gasta en pensións, cando estamos moi afastados diso, somos os sétimos, cunha media moi afastada do gasto medio en pensións do resto de países, que dista ata en 40.000 millóns dos países da contorna; dinnos que os países xa non revalorizan as pensións en base ao IPC, que iso está pasado de moda. Outra mentira, xa que no resto de países revalorízanse as pensións por encima do IPC, ata en Grecia teñen como tope mínimo o IPC".

Mari Carmen Barrera lembrou que a desvalorización do emprego e os salarios do PP "está a afectar ao sistema de Seguridade Social. É o sétimo ano en que a Seguridade Social está en déficit e o Goberno non expuxo ningunha medida para solucionalo. Están a tomar o déficit como

escusa para recortar as pensións".

Por iso, afirmou que UGT se vai a seguir mobilizando polo presente e o futuro das nosas pensións. "En setembro promoveremos unha proposición de lei para revalorizar as pensións e que os pensionistas non perdesen poder adquisitivo. Esa proposición foi apoiada por 178 deputados. O Goberno xa non ten maioría para facer unha política de recorte de dereitos".

Na mesa de diálogo social "propuxemos medidas para acabar co déficit pero o Goberno non considerou ningunha das nosas propostas. Non imos chegar a ningún acordo que non revise a reforma das pensións de 2013, tan lesiva para os traballadores".

"A batalla é moi dura", sinalou. "Non podemos consentir este recorte. Non llo poderíamos explicar ás xeracións futuras. Imos loitar ata o final por soste o sistema público de pensións e asegurar o poder adquisitivo dos pensionistas. O Goberno ten que sentir que está só nesta materia".

OS SINDICATOS VALORAN O LABOR DO MEDIADOR PERO CONDICIONAN O ACORDO Á PROPOSTA DEFINITIVA DO GOBERNO

Redacción.- En referencia á negociación que vén desenvolvendo para acordar un modelo de estiba portuaria que sexa compatible coa sentenza ditada polo Tribunal de Xustiza da Unión Europea, os sindicatos UGT, CCOO e Coordinadora, valoraron positivamente as consideracións contidas na proposta de mediación realizada por Marcos Pena, presidente do Consello Económico e Social, pero quedan pendentes da nova proposta normativa do Goberno.

Por tanto, as citadas organizacións sindicais quedan á espera da presentación do novo proxecto normativo do Executivo, o que permitirá unha valoración do conxunto para, alcanzado o acordo inicial, concluír a negociación sobre os aspectos pendentes e o desenvolvemento dos compromisos subscritos.

Por último, desde UGT agradecemos, sinceramente, o esforzo de mediación e procura de acordos realizado polo presidente do CES,

recoñecendo a dificultade deste labor nun ámbito normativo complexo no que conflúen distintos intereses.

SINDICATOS E ASOCIACIÓNS EMPRESARIAIS ASINAN O CONVENIO COLECTIVO PARA ASEGURADORAS E MUTUAS DE TRABAJO

Redacción.- Os representantes de UNESPA (seguros), AMAT (mutuas), ASECORE (corredurías de reaseguro), e os sindicatos CCOO e UGT, asinaron en Madrid o convenio colectivo sectorial de aseguradoras, mutuas de accidentes de traballo e corredurías de reaseguro (con vixencia 2016-2019), que afecta a 70.000 traballadores e traballadoras.

No ámbito salarial, pactouse para

2016 un incremento do 1,5% sobre as táboas salariais de 2015. Para os exercicios 2017, 2018 e 2019, as retribucións revisaranse en concordancia co ritmo da actividade da economía española medida a través do Produto Interior Bruto (PIB). O Índice de Prezos ao Consumo (IPC) actuará como elemento moderador ou potenciador da revisión salarial.

Respecto ao capítulo de previsión

social complementaria, procedeuse á substitución do actual premio de xubilación por un seguro de achega definida. Este instrumento configurouse de tal forma que continúe sendo un incentivo para que o traballador ou traballadora solicite a súa xubilación á idade ordinaria. O novo sistema de previsión social complementaria será de aplicación a todas as empresas, salvo aquelas que xa tivesen esquemas propios deste tipo.

PREACORDO PARA O VI CONVENIO DO CONTACT CENTER

Redacción.- UGT e CCOO alcanzaron un preacordo con ACE (Asociación Contact Center Española) para a firma do VI convenio colectivo estatal do sector de contact center (atención telefónica), cunha vixencia de cinco anos (1 de xaneiro 2015 ao 31 de decembro de 2019).

Tras máis de dous longos anos de dura negociación, numerosos paros, campañas de denuncia en redes, difusión en medios de comunicación e folgas; tanto UGT como CCOO decidiron, desde a responsabilidade, pechar un preacordo que reforza a estabilidade e garante o poder adquisitivo dun sector fortemente azoutado pola crise e as malas prácticas empresariais. Unha negociación con dous obxectivos fundamentais: seguir mantendo os dereitos fundamentais que ACE quixo eliminar e incluír novos dereitos e unha redacción clara que non dea lugar a interpretacións interesadas.

En opinión de UGT e CCOO, son destacables os seguintes puntos do citado preacordo. Para garantir máis estabilidade no emprego e manter poder adquisitivo dos traballadores, UGT e CCOO conseguiron:

Contratación. O 100% dos contratados por obra con anterioridade ao 18 de xuño de 2010 terán o seu contrato convertido en indefinido ao 31 de decembro de 2018, da seguinte forma:

Contratos de obra anteriores a 2008: con-

versión aos 15 días da publicación no BOE do VI convenio colectivo. Contratos de obra anteriores ao 2009: conversión a 31 decembro 2017. Contratos de obra anteriores 18 xuño 2010: conversión a 31 decembro 2018.

Ademais, ao 31 de decembro de 2018, polo menos o 50% do persoal de operacións será indefinido; ata esa data, o mínimo será o 40%.

Artigo 18. Regularase o funcionamento dunha "Bolsa de Traballo" da nova empresa cunha duración máxima de 12 meses para todos os traballadores e traballadoras adscritos á campaña ou ao servizo. Esta bolsa terá prioridade sobre novas contratacións.

Novas quendas. Creación de dúas novas quendas de 9:00 a 18:00 e de 12:00 a 21:00 horas. Unicamente poderán ser adscritas persoas con xornada completa (39 horas). As quendas serán continuadas e deberá acreditarse, antes de realizar unha contratación externa para estas quendas, que se ofreceu ao resto do persoal de xornada parcial esta opción para que poidan incrementar a súa xornada a tempo completo e de maneira voluntaria.

Artigo 23. Fíxase en 8 días o máximo para traballar (actualmente está en 11 días consecutivos).

O fin de semana que coincida entre dous meses, computarase no mes do día

sábado, co fin de respectar os dous fins de semana libres obrigatorios que figuran en convenio.

Os horarios de traballo comunicaranse con, polo menos, 14 días de antelación; só poderán modificarse un 20% dos mesmos como máximo e cunha semana de preaviso.

Non se liquidarán as excedencias especiais que sexan inferiores ou igual a 7 días.

Duplicarase o descanso ás traballadoras embarazadas a partir da semana 22 de xestación.

Crearase unha comisión de formación en cada empresa.

Incrementos salariais. Cumprimos obxectivos para 2017, 2018 e 2019. No 2014 o IPC foi negativo (-1%), polo que o soldo queda conxelado; 2015 pechou a 0%, e para 2016 recupérase un 1% repartido, adicionalmente, nos salarios dos anos 2018 e 2019.

2017: 1,6% (IPC ano 2016). Con carácter retroactivo desde xaneiro 2017.

2018: IPC ano 2017 (cun mínimo asegurado do 0,6%) + 0,5%.

2019: IPC ano 2018 (cun mínimo asegurado do 0,6%)+ 0,5%

O SECTOR POSTAL DE UGT IMPULSA UNHA PROPOSICIÓN NON DE LEI DIRIXIDA A GARANTIR A PRESTACIÓN DO SERVIZO E AS CONDICIÓNIS LABORAIS

Redacción.- O sector Postal de UGT impulsou a través do grupo socialista no Congreso unha proposición non de lei dirixida a garantir a prestación do servizo e as condicións laborais e salariais dos traballadores.

UGT pide a aprobación dun plan estratéxico asentado na innovación e a diversificación, potenciando a rede de oficinas e do servizo postal rural, incrementando as súas capacidades para garantir a eficiencia e a sustentabilidade futura de Correos.

UGT considera prioritario negociar durante 2017 a mellora das condicións laborais e salariais dos traballadores postais e aprobar o Plan de Prestación do Servizo Postal Universal contemplado na Lei Postal 43/2010.

En febreiro de 2011 UGT impulsou unha Proposición non de Lei (PNL) ante o Congreso

dos Deputados para o desenvolvemento da Lei 43/ 2010 do Servizo Postal Universal; En setembro de 2014, UGT volveu presentar outra Proposición en defensa do Servizo Postal Universal ante a negativa do Goberno do Partido Popular a desenvolver a normativa de menor rango contemplada na propia Lei 43/2010.

Novamente UGT volveu a impulsar a través do Grupo Parlamentario Socialista outra Proposición non de Lei cos mesmos obxectivos e finalidade recollidos nas dous anteriores. Nesta ocasión, UGT reclama ademais a negociación cos sindicatos para alcanzar un acordo laboral que recolla e garanta, entre outras medidas, a taxa de reposición de efectivos, a estabilidade e calidade no emprego, as convocatorias de consolidación de emprego eventual en fixo durante os próximos anos, a mellora das condicións laborais e un pacto sa-

larioal que, ademais de recuperar o salario perdido nos últimos anos, responda á singularidade de Correos.

Igualmente demándase un Plan estratéxico que garanta un proxecto empresarial sólido e crible para o Servizo Público Postal que presta Correos que estea asentado na innovación e a diversificación, potenciando a rede de oficinas e do servizo postal rural, incrementando as súas capacidades para garantir a eficiencia e a sustentabilidade futura de Correos.